

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie ma zastosowanie do pasażera, który dokonał odprawy online („online check-in”), lecz w wynikającym ze wspomnianego przepisu terminie nie stawił się przy stanowisku odpraw?
- 2) Czy, biorąc pod uwagę wyrok w sprawie *Sturgeon i in.* ⁽²⁾, art. 5 w związku z art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że pasażer – jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy nie może uwolnić się od odpowiedzialności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 – ma prawo do odszkodowania, jeżeli
 - w miejscu docelowym lot ma opóźnienie wynoszące co najmniej trzy godziny,
 - jeszcze przed przyjęciem pasażerów na pokład lotu było oczywiste, że lot dotrze do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym co najmniej trzy godziny, oraz
 - pasażer nie pojawił się do przyjęcia pasażerów na pokład tego lotu?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

- 3) Czy dotyczy to również sytuacji, gdy pasażer bez udziału obsługującego przewoźnika lotniczego zarezerwował alternatywne połączenie lotnicze, w ramach którego dotarł do innego lotniska obsługującego to samo miasto, względnie ten sam region (art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004) co pierwotnie zarezerwowany przez niego lot, nieznacznie później niż planowo dotarłby do miejsca docelowego pierwotnie zarezerwowanego lotu?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

- 4) Czy dotyczy to również sytuacji, gdy obsługujący przewoźnik lotniczy na prośbę pasażera zmienił jego rezerwację na alternatywne połączenie lotnicze, którym pasażer dotarł do miejsca docelowego wcześniej niż w przypadku opóźnionego pierwotnie zarezerwowanego lotu, jednak później niż planowo dotarłby pierwotnie zarezerwowanym lotem (przy czym lot, na który zmieniono rezerwację pasażera, sam nie miał „dużego opóźnienia”)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 19 listopada 2009 r., C-402/07 i C-432/07, EU:C:2009:716.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 10 września 2021 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / E.N., S.S. i J.Y.**

(Sprawa C-556/21)

(2021/C 471/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga strona postępowania: E.N., S.S. i J.Y..

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 27 ust. 3 i art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180 ⁽¹⁾) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby – w sytuacji, gdy system prawny państwa członkowskiego w odniesieniu do spraw takich, jak będąca przedmiotem niniejszego postępowania, przewiduje dwuinstancyjność postępowania – sąd drugiej instancji zastosował w toku rozpoznania sprawy na wniosek właściwego organu tego państwa członkowskiego środek tymczasowy skutkujący zawieszeniem terminu na przekazanie?

⁽¹⁾ S. 31.